

B5

CHΘ

ΠΑΡΩΔΙΚΗ
1

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑΤΩΝ,

ΥΠΟ

Μ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ.

Ἀδελφὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1882.

Τύποις ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

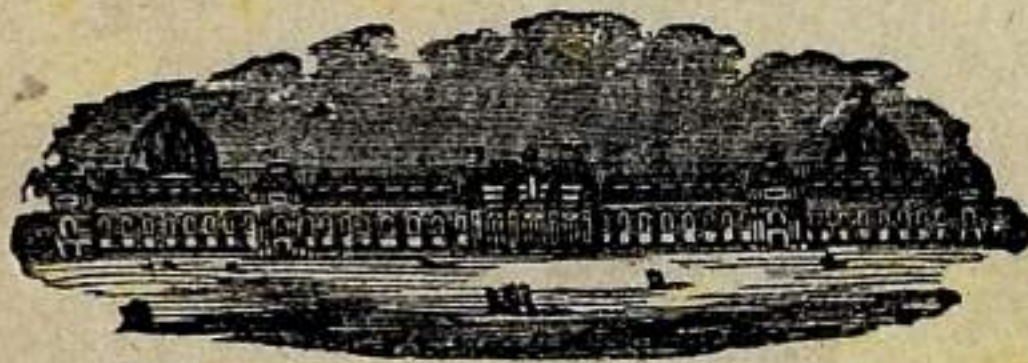

ΠΑΡΩΔΙΚΗ
Ι
ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ,

ΥΠΟ

Μ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ.

Ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1882.

Τύποις ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

ΠΑΡΩΔΙΚΗ

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ.

ἸΔΟΥ πόθεν ἔλαβα τὴν ἀφορμὴν ν' ἀναγνώσω καὶ ἐ-
 τὰ δημοσιευόμενα περισπούδαστα μυθιστορήματα, καὶ ἐξ
 ἰδίας ἀντιλήψεως νὰ γράψω παρωδικῶς τὴν παροῦσαν
 μικρογραφίαν αὐτῶν. Βλέπων πολλάκις χαριτοβρύτους, ὑ-
 πάνδρους καὶ παρθένους, καθημένους νωχελῶς (κατὰ
 τοὺς Ρωμαντσογράφους), ἐπὶ τῶν, ὡς αὐτὰς, ἀβρῶν πολυ-
 θρόνων των, (ἢ παρομοίωσις ρωμαντσογραφικῆ ἀδείας), καὶ
 ἐχούσας ἐν χερσίν, ἄλλας μὲν ἐφημερίδας, καὶ προσηλωμέ-
 νας εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιφυλλίδων, ἄλλας δὲ βιβλιά-
 ρια χρυσοδεμένα καὶ ρεμβάζουσας, ἐγαργαλίσθη καὶ ἐμοῦ ἡ
 περιέργεια νὰ μάθω τί εἰν' αὐτὰ τὰ μετὰ τοσαύτης ἀφοσιώ-
 σεως ἀναγινωσκόμενα ὑπὸ τῶν χαριτοβρύτων. Ἡ δὲ περιέρ-
 γειά μου αὕτῃ ἐδιπλασιάσθη ὅταν εἶδα καὶ μίαν ἐξ αὐτῶν,
 ἐν ᾗ ἀνεγίνωσκε, νὰ κατρακυλίσωσιν ἐκ τῶν ἐλικοβλεφάρων
 ὀφθαλμῶν της δύο, ὡς ἀδάμαντες, διαυγῇ δάκρυα ἐπὶ τῶν
 ροδοχρόων παρειῶν της. Ἐλαβα λοιπὸν τὴν τόλμην νὰ τὴν
 ἐρωτήσω, ἀφοῦ πρῶτον, ἐννοεῖται, τὴν εἶπα, παρτὸν,
 ματμουζέλ, τίνος ἐπικήδειον ἀναγινώσκει, καὶ συνεκι-
 νήθη μέχρι δακρύων; Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις της ὅχι μόνον δὲν
 ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν ἀθώαν αὐτὴν ἐρώτησίν μου, ἀλλ' ἦτο
 καὶ ἥκιστα ἀβρόφρων, διότι μὲ εἶπεν, ὅτι οἱ ἐπικήδαιοι εἶ-
 ναι διὰ τοὺς γέρους. — Καὶ οἱ ἐπιτάφιοι, ματμουζέλ;
 — Δι' ἐκείνους ποῦ εἶναι οἱ ἐπικήδαιοι. — Ἀ ματμουζέλ!
 Εὐχαρίστως θὰ πέθαινα τώρα, ἂν ἤμην βέβαιος ὅτι θὰ εἶχα
 τὸ εὐτύχημα νὰ ἐκφωνούσατε ἡ εὐγενεΐα σας τὸν ἐπιτάφιόν

μου. — Τὸ εὐτύχημα αὐτὸ, μ ο υ σ ι ο ὦ, θὰ τὸ ἀξικωθῇς ἀπὸ τοὺς φοροῦντας τὰ ράσα. — Καὶ τῆς εὐγενείας σας, μα τ μ ο υ ζ έ λ, ἡ ἀμαζόνα ὁμοιάζει μὲ ράσον. Μίαν ἡμέραν μάλιστα ἔπαθα καὶ ἐν ἀστεῖον μὲ τὴν ἀμαζόνα σας αὐτήν. Σᾶς εἶδα μακρόθεν ἔφιππον μὲ τὴν ἀμαζόνα σας καὶ τὸ μαῦρον καπέλον σας, καὶ ἐνόμισα ὅτι εἰσθε ὁ καθηρημένος Πενταπόλεως Νεῖλος ὁ Σπανός, ἀλλ' ἀφ' οὗ σᾶς ἐπλησίασα, διέκρινα τὸ ὠραῖον πρόσωπόν σας, καὶ ἐγέλασα μὲ τὴν ὀπταπάτην μου αὐτήν! — Ἀνέγνωσες, μ ο υ σ ι ο ὦ, τὰ τ ρ έ ζ ά γ κ ρ ε ά π λ λυρικὰ τοῦ Χριστοπούλου; — Τὰ ἀνέγνωσα, μα τ μ ο υ ζ έ λ. — Θὰ θυμᾶσαι λοιπὸν καὶ τοὺς στίχους ποῦ ἔγραψεν, ὅτι τοῦ τοὺς εἶπε μία κυρία. — Ὅταν, μα τ μ ο υ ζ έ λ, ὁμιλῇ τις μὲ χαριτόβρυτον, καλῇ ὥρᾳ, καὶ μάλιστα γέρος, ὅχι μόνον λησμονεῖ τί ἔχει ἀναγνώσει, ἀλλὰ ξεχνᾷ καὶ τὸ γῆράς του ἀκόμη. — Ἐγὼ λοιπὸν νὰ σέ τοὺς ἐνθυμίσω καὶ ἀκουσέ τους.

Δέν σέ πιάνουν τὰ λουλούδια,	Τώρα τάφος πλησιάζει,
δέν σέ πρέπουν τὰ τραγούδια,	τώρα θάνατος φωνάζει,
πάει ἐκεῖνος ὁ καιρός.	τώρα τάφος λυπηρός.

Τ' ἀκουσες λοιπὸν αὐτὰ, μ ο υ σ ι ο ὦ; — Τ' ἀκουσα, μα τ μ ο υ ζ έ λ· καὶ αὐτὰ τώρα μ' ἐνθύμισαν καὶ τὴν ἀπάντησιν ποῦ εἶπεν εἰς τὴν κυρίαν καὶ ἀκοῦστέ την καὶ ἡ εὐγενεία σας.

Καὶ ὁ Δίας ὁ μεγάλος	Ν' ἀποδείξ' εἰς κάθε μέρος,
γιά τῆς Λήδας του τὸ κάλλος ἄσπρες τρίχες θέλ' ὁ Ἔρως,	ὅς τ' ἔρωσ, σὰν τοῦ κύκνου τὰ πτερὰ.
κύκνος γίνει μιὰ φορὰ,	

Ἐχαχλάνισεν εἰρωνικῶς ἡ μα τ μ ο υ ζ έ λ, καὶ μὲ εἶπεν, ὅχι ὁ ἔρως, μ ο υ σ ι ο ὦ, ἀλλ' ὁ χάρος. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὅταν ἀκουσα αὐτὸ, ἐδυσσαρεστήθηκα, καὶ λησμονήσας ὅτι ὁμιλῶ μὲ μα τ μ ο υ ζ έ λ α ν, τὴν εἶπα καὶ ἐγὼ, ὅτι ὁ χάρος εἶναι ἀδιάκριτος, καὶ τὸ ἴδιον θεωρεῖ καὶ τ' ἄσπρα τὰ μαλλιά, καὶ τὰ μαῦρα. καὶ τὰ ξανθὰ, καὶ τὰ καστανά· ἀλλ' ἄς παύσῃ πλέον, παρακαλῶ, ὁ περὶ χάρου λόγος, καὶ 'πέτε με

τί εἶν' αὐτὸ ποῦ διαβάζετε, καὶ τὸ ὅποιον σᾶς συνεκίνησε μέχρι δακρύων, καὶ ἂν ἦτον ἐδῶ κανεὶς νέος κ' ἔβλεπε τὰ δάκρυά σας, θὰ ἐσπαράσσετο ἡ καρδιά του, καὶ θὰ παλάβωνεν ὁ καυμένος ἀπὸ τὴν λύπην του. Τὴν ἄρεσε τὴν ματμουζέλ ὁ χαριεντισμὸς μου αὐτὸς, καὶ μειδιάσασα ἐπιχαρίτως μὲ εἶπεν· αὐτὸ, μ. ο. υ. σ. ι. ο. ὕ, ποῦ διαβάζω εἶναι Ρωμάντσο.— Ρωμάντσο; καὶ τί συγκινητικὰ ἐμπεριέχει ποῦ προκαλοῦν τὰ δάκρυά σας; — ὦ μονσέρ! σὲ τέμπο σίπλνὰ σὲ τὸ παραστήσω, οὔτε καὶ ὁ ἴδιος ἂν τὸ ἀναγνώσῃς, θὰ τὸ ἐννοήσῃς. — Εἶναι λοιπὸν κορακιστικὰ— Κορακιστικὰ δὲν εἶναι, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ ἐννοήσῃ κανεὶς, καὶ νὰ αἰσθανθῇ ὅλην τὴν τερπνότητά του καὶ τὰς συγκινητικὰς ἐρωτικὰς διηγήσεις του, πρέπει νὰ μὴν ἔχῃ ἄσπρα μαλλιά. — Ἄ ματμουζέλ· μποκοῦ μερσί! Ἐλύσατε μίαν ἀπορίαν μου. — Τί ἀπορίαν; — Πρὸ πολλοῦ βλέπω μερικοὺς συνομήλικές μου νὰ βάφουν κατὰμαυρά σὰν τὴν πίσσα τὰ μουστάκια των καὶ τὰ μαλλιά των, καὶ ἀποροῦσα, διότι καὶ ὅλον τὸν χρόνον ἀποκρηῆς δὲν εἶναι· τώρα λοιπὸν μὲ αὐτὸ ποῦ εἶπετε, ἐννόησα ὅτι διαβάζουν καὶ ἡ εὐγενεία των Ρωμάντσο. — Οἱ συνομήλικές σου, μ. ο. υ. σ. ι. ο. ὕ, πρέπει νὰ διαβάζουν τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν, καὶ τὰ Ρωμάντσο εἶναι διὰ ἡμᾶς. — Ἐδιαβάσετε λοιπὸν, ματμουζέλ, καὶ τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν; ! Εὐγέ σας! εὐγέ σας! — Δὲν ἐτρελλάθηκα ἀκόμη νὰ διαβάζω σὰν γέρος τέτοια σκουριασμένα πράγματα. — Ἐγώ, ματμουζέλ, εἶδα καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν σας πολλοὺς τρελλοὺς. — Ἴσως τὴν διαβάσω καὶ ἐγώ, ὅταν φθάσω εἰς τὰ χρόνια σας. — Σᾶς τὸ εὐχομαι, ματμουζέλ, καὶ νὰ μὲ περάσετε καὶ τριάντα ἀκόμη, ἀλλὰ νὰ μὴ εἰπῇ τότε κανεὶς καὶ εἰς τὴν εὐγενείαν σας περὶ ἐπικηδείου καὶ ἐπιταφίου. Νέφος δυσαρесκειᾶς ἐφάνη ἐπὶ τοῦ ὠραίου μετώπου της, καὶ ἐπανελάβε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ρωμάντσο της, σημεῖον τοῦ νὰ τὴν ξεφορτωθῶ πλέον. Ὅθεν καὶ κλίνας τὸ ἥμισυ τοῦ σώ-

ματός μου, ὡς τεκτονικὸν γωνιόμετρον, σύρας καὶ τὸν δεξιὸν μου πόδα, ἀλλὰ φρανσέ, ὡς μίαν πήχην πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀνεχώρησα, εὐχαριστημένος ἐν μέρει ὅτι ἔμαθα, ὅτι ἡ τερψικάρδιος ἀνάγνωσις τῶν χαριτοδρύτων μας εἶναι τὰ Ρωμάντσα. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τυγχάνει ἀνθρώποις ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν, ἠθέλησα ν' ἀναγνώσω κ' ἐγὼ αὐτὰ τὰ περισπούδαστα Ρωμάντσα, ἵνα ἴδω τὰς τερψικαρδίους χάριτας αὐτῶν. Ἀλλ' ἐξ ἐνδοιασμοῦ μὴ τυχὸν προξενήσωσι καὶ εἰς ἐμέ ρεμβασμούς, προκαλέσουν καὶ τὰ δάκρυά μου, ἐδειλίασα κατὰ πρῶτον, ἀλλ' ἡ τύραννος περιέργεια, ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἐτέρου αἰ πρὸ τῆς τυπώσεως καὶ μετὰ τὴν τύπωσιν ἐπανελημμένα συστάσεις παντὸς μυθιστορήματος, ὡς ἀξιαναγνώστου διὰ τὴν πλοκὴν του, τὴν τερπνότητά του, τὰς περιπετείας του καὶ τὸ ἐπαγωγόν του, κατίσχυσαν ἐπὶ τέλους τῆς δειλίας μου, ἣν ὁμως καὶ ἀπέδειξε φρούδην ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν· διότι ὅχι μόνον δὲν ὑπέστην ὅ,τι ὑπωπτευόμην, ἀλλὰ καὶ εἶδα ὅτι αἱ ὑπὲρ τῶν πλείστων συστάσεις εἶναι παρωδία τῶν ὑπὲρ τῶν παραρτημάτων τῶν ἐφημερίδων συστάσεων τῶν παραρτηματοπωλητῶν. (Ἐκτακτον μεσημβρινὸν παρχρτήμα. Σπουδαία τηλεγραφήματα. Τριμερὲς ναυάγιο, ρήξεις αἱματηραὶ σοβαρώταται. Μεγάλη πλημμύρα καὶ διακοπὴ συγκοινωνίας. Παύσεις καὶ διορισμοὶ ἐπίσημοι ὡς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῆς πολιτικῆς). Καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι, ὅτι ὁ Λόρδος Ροσπίφ, ἐνῶ ἠγόρευε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του, ἐπταρμίσθη δις ἀλλεπαλλήλως, ὅπερ καὶ ἐπροκάλεσε πολλὰ εὖγε, καὶ παταγώδη χειροκροτήματα! Ὅτι μία μαρῖνα φορτωμένη ἄχυρα ἐβυθίσθη αὐτάνδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο μαουνκτζίδες τῆς ἐσώθησαν, διότι καθ' ἣν ὥραν ὁ ἄνεμος καὶ τὸ ρεῦμα ἀπέσυραν ἐκ τῆς ἀποβάθρας τὴν μαρῖναν, αὐτοὶ ἦτον εἰς τὸν καφενέ. Ὅτι οἱ χαμῆλιδες τῶν δύο χανίων ἐρίσαντες συνεπλάκησαν καὶ ἀλληλοκτυπούμενοι μὲ τὰ σαμῆριά των κατεπληγώθησαν ἐνὸς ἡμέτης, ἄλλου τὸ αὐτὶ, καὶ τρίτου ἔσπασαν τρία δόντια, ὡς

στε ἐδέησε νὰ γίνῃ χρῆσις κατ' αὐτῶν ἀντλίας, μὲ ἄλλα παρὰ τὸ ὕδωρ ὑγρὰ, ὡς ἐγένετο τὸ τοιοῦτον καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Βιέννην· καὶ οὕτω ἐπρολήφθησαν αἱ ἀκαταλόγιστοι συνέπειαι. Ὅτι ὡς ἐκ τῆς πολλῆς βροχῆς ἐξωγκώθησαν οἱ πολυετεῖς βόρβοροι τῶν ὁδῶν, καὶ ἔγιναν ἀδιάβατοι. Ὅτι ἐπαύθη ὁ κενδηλανόπτῃς τοῦ ἀγίου Μηνᾶ, καὶ ἐπροβιάσθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁ κράκτῃς Γιακουμῆς).

Καὶ εἶναι μὲν, κατὰ τὸν Ἰσοκράτην, δυσάρεστον τὸ γῆρας καὶ μεμψίμοιρον, ἀλλ' εἰς ἐμὲ, πιθανὸν καὶ εἰς ἄλλους συνομήλικός μου, εἶναι ἐξαίρεσις· διότι, ἂν καὶ γείτων τῶν 80. οὔτε δυσάρεστον μοὶ εἶναι, οὔτε μεμψίμοιρον, διατηρεῖται μάλιστα καὶ ἡ καλαισθησία μου ζωηρά. Ἀνέγνωσα λοιπὸν, ὡς εἶπα, καὶ ἐγὼ αὐτὰ τὰ διὰ τὴν . . . καὶ τὴν . . . καὶ τὴν . . . ἀξιανέγνωστα μυθιστορήματα, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῶν οὐδέν, ἢ σχεδὸν οὐδέν ἐκ τῶν ἀναφερομένων αὐτῶν εἶδα· καὶ ὡς φαίνεται, εἶχε δίκαιον ἡ ματμοῦ ζέλ, εἰποῦσά με ὅτι τὰ Ρωμάντσα εἶναι διὰ τὰς χαριτοβρύτους, καὶ διὰ τοὺς γέρους ἡ Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία. (Καὶ ὁ Κουδουνᾶς διὰ τοὺς βύφοντας τὴν πολιάν των). Ἐκτὸς πλέον ἂν καὶ κατ' εὐφημισμὸν λέγεται τερπνότης ἡ ἀφόρητος ἀπεραντομικρολογία, καὶ ἐπαγωγὸν ἡ μέχρις ἀηδίας λεπτομερὴς περιγραφή καὶ τῶν πλέον ἀνουςίων καὶ μηδαμινῶν, καὶ πλοκὴ περιπετειῶν οἱ βεβιασμένοι συνδυασμοὶ δῆθεν τυχαίων, (ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεῶν), ὡς κατ' εὐφημισμὸν λέγεται Εὐξείνος καὶ ὁ Ἀξείνος πόντος, καὶ Εὐμενίδες αἱ Ἐριννύες!

Ἀκουσα παρὰ φίλου μου λογίου, ὅτι εἶναι καὶ μυθιστορήματα σπουδαῖα, ἐν οἷς βλέπει τις ὑψηλὰς φιλοσοφικάς καὶ ψυχολογικάς ιδέας. . . Τὸ πιστεύω, τὸν εἶπα, ἀλλ' οἱ δυνάμενοι νὰ ἐννοήσωσιν αὐτάς μυθιστορήματα δὲν ἀναγινώσκουν. Καὶ τοῦ δεῖνος, ἐπρόσθεσε, καὶ δεῖνος τὰ μυθιστορήματα ἔκαμαν κρότον εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ αὐτὸ τὸ πιστεύω, εἶπα, ἀλλὰ τὰ πλείστα τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιευομένων ἀντί

κρότου προκαλοῦν τῶν χαριτοβρύτων μας τοὺς ρεμβασμοὺς καὶ τὰ δάκρυα ἐρωτικῶν συγκινήσεων, κατὰ συνέπειαν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν γονέων καὶ τῶν συζύγων.

Μία δὲ τῶν συστάσεων, ἡ σπουδαιότερα, καὶ περὶ τῆς παρ' ἡμῖν δημοσιεύσεως τῶν μυθιστορημάτων εἶναι, ὅτι αὐτὰ δημοσιεύονται καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην· (ὦ τὴν εὐλογημένην αὐτὴν Εὐρώπην, τὴν κατέχουσαν τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας! Καὶ ὁμως παρὰ τῷ κέρατι αὐτῷ ὑπάρχει καὶ τῆς Πανδώρας ἡ πυξίς ἐν χερσὶ τοῦ Ἐπιμηθέως). Ἄρα ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν σοφὴν Γερμανίαν προτιμοῦν καὶ αὐτοῦ τοῦ νέκταρος τὸν ζῦθον, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τοὺς μιμηθῶμεν (καὶ τοὺς ἐμιμήθημεν), καὶ νὰ μεθύωμεν διὰ τοῦ ζύθου! Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ μπόξ (πυγμαχία) εἶναι περισπούδαστον, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ σπέννωμεν γρονθοκοπούμενοι τὰς μύτας, καὶ τ' αὐτίχ' μας, καὶ τὰ δόντια μας, νὰ ἐξορύττωμεν καὶ τὰ ἴμάτια μας! Κατὰ συνέπειαν, ἂν αὔριον οἱ ἐν Εὐρώπῃ προσθέσωσιν εἰς τὴν γυμναστικὴν τῶν παρθεναγωγείων των καὶ εἰς τὴν κατ' οἶκον γυμναστικὴν τῶν παρθένων των καὶ τὴν κυδίστησιν, πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν γυμναστικὴν τῶν κορασίων μας καὶ τοὺς τακλάδες! Καὶ διατί τάχα ὅχι, ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ γεγόναμεν τῆς Εὐρώπης τὸ φάράσι! Νὰ ξυπνήσ' ἡ κουρεμένη καὶ νὰ ὀρῇ τὸ πάπλωμά της!

Στοιχηματίζω μὲ ὃν τινα, καὶ ὅ,τι θέλει, ὅτι, ἂν αὔριον ἀπεφάσιζαν οἱ ἐν Παρισίοις, ὅτι οἱ καθ' ὁδὸν συναντώμενοί γινώριμοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ συνήθους χαιρετισμοῦ καὶ τῆς χειραψίας, νὰ ἐναγκαλίζονται, καὶ νὰ κάμωσι δώδεκα περιστροφὰς τοῦ βάλσ, αὐτὸ ἤθελεν ὑποχρεώσῃ τοὺς ἀρμοδίους νὰ διορθώσωσιν ἀμέσως τοὺς δρόμους τῆς πόλεώς μας, χάριν τῶν ἀβροπόδων χαριτοβρύτων μας! Ἄλλ' ἐπανελθώμεν εἰς τὰ περισπούδαστα Ρωμάντσα, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς ἀποκατέστη πρὸ πολλοῦ μόδιος, οἱ δὲ περισπούδαστοι δημοσιογράφοι ματαιώνουν διὰ τῆς δη-

μοσιεύσεως αὐτῶν πολύτιμον χῶρον τῶν ἡμερίδων των. Τὰ δὲ πλεῖστα αὐτῶν σὺν τῇ ἀφορήτῳ, τὸ ἐπαναλέγω, ἀπεραντομικρολογίᾳ, καὶ τῇ μέχρι ναυτιάσεως λεπτομερεῖ περιγραφῇ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀναξίων καὶ ἀπλῆς κἄν μνείας, ἔχουν καὶ τὰς ἐρωτικάς . . . πρὸς τέρψιν, ἐννοεῖται, τῶν χαριτοβρύτων! Καὶ ὅμως οὔτε ἀπίθανον εἶναι, οὔτε καὶ παράδοξον, ἂν ἡ τοιαύτη τέρψις γαργαλίσῃ καὶ τὴν φιλοτιμίαν χαριτοβρύτου, νὰ παρέξῃ καὶ αὐτῇ τοιαύτην ἀφορμὴν τέρψεως εἰς τὰς συναδέλφους της. Πιθανὸν μάλιστα νὰ μὲ γίνῃ καὶ παρατήρησις ὅτι ὄχι μέλλοντος νὰ γαργαλίσῃ, ἀλλὰ παρωχημένου καὶ ἐνεστῶτος, ἐγαργγάλισε, καὶ ὄχι ἐνικῶς χαριτοβρύτου, ἀλλὰ πληθυντικῶς, εἶναι καὶ τὸ ὀρθότερον!

Ἐν τῇ παρωδικῇ αὐτῇ μικρογραφίᾳ παρέλειψα τὴν λαβυρινθώδη πλοκὴν καὶ τὰς βεβιασμένας περιπετείας τῶν μυθιστορημάτων, διότι ἡ μικρογραφία αὐτῶν ὅσῳ συνοπτικὴ καὶ ἂν ἐγίνετο, θ' ἀπαιτοῦσε καὶ μικρογραφίαν τῆς μικρογραφίας!

Μὴ δὲ νομίσῃ τις ὅτι ἐπίτηδες ἐδιέλεξα τὰ ἐν τοῖς δημοσιευθεῖσι μυθιστορήμασι τρωτὰ, ἵνα τὰ παρωδήσω. Ὅχι! διότι καὶ ἀνάγκη τοῦ κόπου τῆς διαλογῆς αὐτῆς δὲν ὑπάρχει, ὥς ἔχοντος πολλὴν τὴν ὁμοιότητα μὲ τὸ ἀνέκδοτον αὐτό. Βασιλεύς τις ἀκούσας ὅτι ἐν μιᾷ τῶν νήσων εὐρίσκονται νοστιμώτατοι εὐτράπελοι, ἔπεμψεν αὐλικὸν τοῦ νᾶ τοῦ φέρη δύο ἐκλεκτούς. Παρουσιασθεῖς λοιπὸν ὁ ἀπεσταλμένος εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τῆς νήσου, ἀνέφερε τὰ τῆς ἐντολῆς του, καὶ εἶπε νὰ τῷ δώσωσι δύο ἐκλεκτούς. Ἀμέστενε μόνος σας, τὸν εἶπαν, καὶ πάρετέ τους. Ἀλλ' ἐγώ, τοὺς εἶπε, δὲν γνωρίζω καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοὶ—ὅποιον καὶ ἂν πιάσῃτε, τὸν εἶπον, ἐκλεκτὸς εἶναι, μὲν ἀμέστενε καὶ μὴ χασομερᾶτε. Καὶ λοιπὸν.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΚΩΝΩΠΟΣ.

Εἰς ἀπόστασιν 670 μέτρων ἀρκτικῶς τῆς πρωτεύουσας. 0 0, καὶ ἐπὶ χθαμαλοῦ γηλόφου ἦτο τὸ ὠραῖον μέγαρον τοῦ Κώνωπος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεγείρει τὸ 1745 ὁ πλούσιος Βαρώνος Γουστάβος Λουδοβίκος Κάρολος Ἑρνέστος Γουλιέλμος Κολοκυνθιάν. Ὀνομάσθη δὲ τοῦ Κώνωπος, διότι, ὅταν ἔσκαπταν τὰ θεμέλιά του, εὔρεθη εἰς βάθος τριῶν μέτρων κώνωψ ἀπολιθωμένος. Ἡ εἴσοδος τοῦ ἦτον ἐπὶ τῆς ὠραίας ὁδοῦ τῆς Καμήλου· ἡ δὲ προαύλειος θύρα τοῦ μεγαλοπρεπῆς, ἐκ δικτυωτοῦ σιδήρου, ἔχουσα πλάτος δύο ἡμισυ μέτρων καὶ ὕψος τεσσάρων· καὶ ἄνωθεν τόξον σιδηροῦν καὶ ἐπὶ τοῦ κέντρου αὐτοῦ χρυσαμένον ὁ εὔρεθεις ἀπολιθωμένος κώνωψ· τὸ προαύλιον ἦτο τετράγωνον, 2500 τετρ. μέτρων, καὶ σχηματισμένον λαβυρινθοειδῶς εἰς τερπνότατον ἀνθῶνα, οὗτινος τὸ ζωηρὸν καὶ ἀειθαλὲς ἐπροκάλουσε τὴν παρωδίαν.

Ρόδον ἐπὶ ρόδῳ γηράσκει, κρίνος δ' ἐπὶ κρίνῳ·

αὐτὰρ ἐπὶ ναρκίσσῳ νάρκισσος, ἴον δ' ἐπὶ ἴῳ.

Ἐν τῷ μέσῳ ὑπῆρχε στήλη ἐκ πορφυροῦ μαρμάρου, ἐνὸς μ. ὕψος, ὑποβαστάζουσα λεκάνην ἐκ τοῦ ἰδίου μαρμάρου, καὶ 2 1]2 μ. διαμέτρου· καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς πίδαξ ὑψώνων τὰ ὕδωρ μέχρι τριῶν μέτρων, μὲ ποικίλας διακλαδώσεις.

Ἡ ἐξωτερικὴ κλίμαξ τοῦ μεγάρου ἦτον ἐκ λευκοτάτων μαρμάρων τῆς Καρράρας τριῶν μ. πλάτους, μὲ 15 βαθμίδας, 22 ὑφεκτ. ὕψους, καὶ 30 πλάτους, εἰς δὲ τὰς δύο κῆτω γωνίας ἀνὰ εἰς ὀκλάζων λέων ἐκ πορφυροῦ μαρμάρου. Ἡ πρόσοψις τοῦ μεγάρου ἦτο ρυθμοῦ γοτθικοῦ, καὶ ἄνωθεν τῆς θύρας ἐξώστης ἐκ πρασίνου μαρμάρου, 3 μ. πλάτους, καὶ 6 μήκους· ἡ δὲ ἐσωτερικὴ διαίρεσις μεγαλοπρεπῆς καὶ πλουσίως στολισμένη. Ὁπισθεν ἦτο τὸ ἵπποστάσιον μετὰ τοῦ ἀμαξοστασίου, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὠραία βρύσις ἀένναος, παρὰ δὲ ταῖς δύο πλευραῖς τοῦ μεγάρου ἀνὰ εἰς τερπνότατος κήπος μὲ δῖκπορα ἀεικλῆ δένδρα. Ἐν συνόλῳ δὲ, τὸ μέγαρον

αὐτὸ μετὰ τῶν κήπων του ἐφαίνετο ὡς μικρὸν ὠραῖον ἀνάκτορον. Ἀποθνήσκοντος τοῦ Βαρώνου Κολοκυνθιάν, ἐσπατάλησαν οἱ υἱοὶ του τὰ πλούτη του, ἐπούλησαν καὶ τὸ μέγαρον εἰς τὸν Κόντε Λέρα.

Ο ΜΠΕΡΤΟΛΔ ΡΑΠΣΑΓ.

Ὁ πατὴρ τοῦ Μπερτόλδ, Σαλβατόρος Γασπάρ, ἦτο ράπτης, ἡ δὲ μήτηρ του Μαργαρίτα, μαῖα καὶ προξενήτρα. Κερδίσας δὲ ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ Πεκίνου (N. 14,548) 30 χιλ φράγκα, παρήτησε τὴν τέχνην του καὶ ἔγινε τοκιστής, δανείζων μὲ 33 τοῖς 0]0 τόκον προπληρωτέον, καὶ μὲ τρεῖς ἀξιοχρέους ἐγγυητάς. Ἐπίσης καὶ ἡ ματὰμ Γασπάρ παρήτησε τὴν μαιευτικὴν καὶ τὰς προξενίας της, καὶ ἐτόκιζε καὶ αὐτὴ εἰς κυρίας, ἀλλὰ συγκαταβατικώτερον κατὰ τὸ 1]3, ἀφ' ὅ,τι ἐτόκιζεν ὁ σύζυγός της· καὶ μὲ ἐνέχυρα τριπλασίας ἀξίας· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἰδικόν της ἔτος, συγκείμενον ἀπὸ ἕξ μῆνας. Ἐν διαστήματι λοιπὸν ὀλίγων ἐτῶν ἐπολλαπλασιάσθησαν αἱ 30 χιλιάδες τὰ φράγκα. ἀλλ' ὁ κανακάρης των τοὺς ἔπεισε νὰ παίξωσι χρεώγραφα, βεβαιώσας αὐτοὺς ὅτι ἐντὸς ἕξ μηνῶν τὸ πολὺ θὰ γίνωσι βαθύπλουτοι. Καὶ ὁμῶς, πρὶν παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἔγιναν βαθύπτωχοι! διότι ὅχι μόνον ἔχασαν ὅ,τι εἶχαν, ἀλλ' ἔμειναν καὶ σημαντικοῦ ποσοῦ χρεῶσται· ὑπὸ τὸ κράτος λοιπὸν τῆς ἀπελπισίας ὁ δυστυχὴς Γασπάρ ἐπῆγε μίαν νύκτα καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὴν θύραν τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ μετὰ ἓνα μῆνα ἐγένετο ἀπόπληκτος καὶ ἡ σύζυγός του. Ἦτο δὲ τότε ὁ Μπερτόλδ 38 ἐτῶν. Ἀσφάλισε λοιπὸν τὴν μόλις 2000 φράγκων ἀξίας οἰκίαν του διὰ 10000, καὶ τὰ ἔπιπλά της διὰ τρεῖς χιλιάδας, καὶ τὴν δῆθεν βιβλιοθήκην του διὰ 2500. Δυστυχῶς ὁμῶς μόλις εἶχε παρέλθει εἰς μῆν, καὶ ἐνῶ μίαν ἐσπέραν ἦτο εἰς τὴν ὄπερα, ἡ οἰκία του μὲ τὰ ἔπιπλα καὶ τὴν βιβλιοθήκην του ἐγένοντο τοῦ πυρὸς παρανάλωμα! Τὸ ἀνέλπιστον αὐτὸ δυστύχημα τὸν ἀπῆλπισε, καὶ ἀπεφάσισε νὰ

αὐτοκτονήσῃ. ὅθεν καὶ ἐν ἐσπέρας ἐνῶ ἐκάρητο εἰς τὸ καφε-
νεῖον μὲ δύο ἀξιοτίμους φίλους του, σύννους καὶ σκυθρωπὸς,
σπένει ἐν ποτήριον καὶ λαβὼν τεμάχιον αὐτοῦ τὸ ἐπλησία-
σεν εἰς τὸν λάρυγγά του μὲ ἀπόφασιν νὰ τὸν κόψῃ, ἀλλ' ἐ-
κράτησαν τὴν χεῖρά του οἱ ἀξιοτίμοι φίλοι του, καὶ τὸν ἐ-
πέπληξαν διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον αὐτὴν ἀπελπισίαν του,
ἐνῶ ὡς πρὸς τὸ δυστύχημά του αὐτὸ οὔτε ὁ πρῶτος εἶναι, οὔ-
τε καὶ ὁ τελευταῖος· αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν τὸν μέλει
τόσον διὰ τὴν ζημίαν του αὐτὴν, ὅσον διὰ τὰς κακὰς γλώσ-
σας, καὶ ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν
ζωὴν του. Καὶ πάντως θὰ τὸ ἔκαμνε, διότι ἄρχισε νὰ δει-
κνύῃ καὶ σημεῖα παραφροσύνης, ἀλλ' εὐτυχῶς αἱ δεκαπεν-
τέμισυ χιλιάδες τὰ ἀσφάλιστρα τὸν ἐπαρηγόρησαν, ἔπαυ-
σαν καὶ τῆς παραφροσύνης του τὰ σημεῖα, καὶ ἐπανελάβε
τῶν χρεωγράφων τὰς ἀγοροπωλησίας. Ἄν δὲ καὶ ἡ φύσις
ἐφάνη πρὸς αὐτὸν δυσμενὴς, διότι καὶ ἄσχημος ἦτο καὶ ἄ-
χαρις, ἡ τύχη ὁμῶς τὸν εὐνόησεν, ὡς ἐφάνη εὐνοϊκὴ καὶ πρὸς
ἄλλους ὁμοίους του, καὶ ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἐκέρδισεν
ἐκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας φράγκα· ἀμέσως λοιπὸν ἀνα-
γραμμάτισε τὸ ἐπώνυμόν του, προσέλαβε καὶ ἐν Ν τ ἐ, καὶ
ὑπεγράφετο Ντέ Μπερτόλδ Ραψάγ. Ἄνθρωπος ἀνοικτομυά-
της ὁ Μπερτόλδ, κατώρθωσε νὰ συστήσῃ καὶ τράπεζαν διὰ
μετοχῶν, μὲ κεφάλαιον δύο ἐκατομμυρίων φράγκων, ἀνέλαβε
καὶ μόνος του τὴν διεύθυνσιν, ἐκράτησε διὰ λογαριασμόν του
καὶ τὸ 1]3 τῶν μετοχῶν, καὶ εὐτυχῶς τὴν πρώτην ἐξαμη-
νίαν ἔδειξε κέρδος 24 0]0, ὅπερ καὶ ἐτετραπλασίασε τὴν ἀ-
ξίαν τῶν μετοχῶν, καὶ εὐθὺς ἐπώλησε τὰς μετοχὰς του.
Δυστυχῶς ὁμῶς ἡ δευτέρα ἐξαμηνία ὑπῆρξε καταστρεπτικὴ,
ἐνεκα ἐκτάκτων ζημιῶν· ὥστε ἐκηρύχθη εἰς κατὰστασιν
πτωχεύσεως! Καὶ τὸ χεῖριστον, ὅτι ἐκ τινος τυχαίου ἐκάρη-
σαν καὶ ὅλα τῆς δοσοληψίας του τὰ ἔγγραφα. Τοσοῦτῳ δὲ
πολὺ τὸν κατέβαλεν ἡ λύπη, ὥστε, μὴ δυνάμενος νὰ βλέπῃ
τὸ διαλυθὲν τραπεζιτικόν του κατὰστημα, ἀνεχώρησε διὰ

τὴν Βρασιλίαν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸν ἐκυρίευσεν τοσαύτη νοσταλγία, ὥστε παρ' ὀλίγον καὶ νὰ ἀποθάνῃ, ὅθεν καὶ κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν ἱατρῶν ἐπανῆλθε, καὶ οὕτω ἐπανελάβε τὴν πολύτιμον διὰ τὴν πικρὰν ὑγείαν του, καὶ τὰς προτέρας, ἐννοεῖται, σχέσεις του διότι, ἂν καὶ τὸ ταξίδιον αὐτὸ εἶχε βλάψῃ τὴν ὑγείαν του, χρηματικῶς ὅμως μεγάλως ὠφελήθη, διότι, ὡς ἔλεγεν, ἄρκετὰ εἶχε κερδίσει ἀπὸ τὰ χρεώγραφα τῆς Βέρα Κρούζας. Ἐδίδε λοιπὸν καὶ ἐλάμβανε τὴν τιμὴν νὰ συχνάζῃ εἰς τὰ σαλόνια τῶν λεγομένων ἀριστοκρατῶν, καὶ εἰς τὰ γεύματα τῶν πλουσίων, προσκαλῶν καὶ αὐτὸς αὐτοὺς εἰς πολυδάπανα ἐν τῇ ἐξοχῇ γεύματα· ἀγόρασε συγχρόνως ὠραίαν ἄμαξαν, προσέτι καὶ ἵππον, καὶ πότε ἄμαξοφόρητος, καὶ πότε ἔφιππος, ἐξήρχετο πάντοτε ἐκ τῆς κατοικίας του, καὶ ὑποβλέπων ἂν τὸν καμαρώνωσιν· εἶχε καὶ ἐν τῶν πρώτων θεωρείων τοῦ θεάτρου, ἔχων καὶ τὰς χεῖράς του πάντοτε μὲ χειρόκτια· ἐν συνόλῳ δὲ ὁψίπλουτος ξιπατμένος πρώτης τάξεως! εἶχε δὲ καὶ τὴν ιδέαν ὅτι εἶναι ὠραῖος, ὡς ὁ Νιρεὺς, καὶ ἀλάνθαστος εἰς τὰς κρίσεις του. Οἱ δὲ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν κουφόνοιάν του αὐτὴν τὸν ἐβέβαιωναν, καὶ τὸ πίστευεν, ὅτι, ἂν ἀπεφάσιζε νὰ διατρέξῃ καὶ πολιτικὸν στάδιον, θ' ἄφινε πολὺ ὀπίσω καὶ τὸν Μέτερνιχ!

Ἄνθρωπος λοιπὸν, ὡς αὐτὸς μὲ *χονδρὴν κατὰστασιν*, ἦτο καὶ γαμβρὸς ἐπιζητήσιμος· ὅθεν καὶ τῷ ἐγένετο ἡ πρότασις νὰ νυμφευθῇ τὴν Ροζέταν, ἀνεψιάν τοῦ Κόντε Λέρα, ἦτο δὲ ὁ Κόντες χῆρος πρὸ δεκαπενταετίας καὶ ἄτεκνος, ἡ δὲ ἀνεψιά του ὀρφανὴ πρὸ πολλοῦ, διότι ἀμφότεροι οἱ γονεῖς τῆς εἶχαν ἀπολεσθῇ ἐν τῷ πυρποληθέντι θεάτρῳ τοῦ Βαθρακάν· ἦτο καὶ ἡ μόνη κληρονόμος τοῦ πλουσίου Κόντε, ἦν καὶ εἶχεν υἱοθετήσῃ· ἀλλ' ἄσχημη, ἔχουσα βλαμμένον καὶ τὸν δεξιὸν τῆς ὀφθαλμὸν ἀπὸ εὐλογίας, εἶχε καὶ τὰ χρονάκια τῆς μὲ τὸ παραπάνω. Ἐπρότειναν λοιπὸν εἰς τὸν Βελτὸλδ νὰ νυμφευθῇ αὐτὴν, νὰ τὸν υἱοθετήσῃ καὶ ὁ Κόντες, ὅπερ καὶ προθύμως ἐδέχθη· ἐγένε λοιπὸν καὶ ὁ γά-

μος καὶ ἡ υἱοθεσία, καὶ ἔκτοτε ὑπεγράφετο: Κόντε Ντέ Βερ-
τόλδ Λέρας. Καὶ ἐφαίνετο μὲν τότε ὅτι ἦτον ἄνω τῶν 45
ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ δυσδιάγνωστον καὶ πόσους μῆνας ἔλαττον
τῶν 55· διότι καὶ καθ' ἐκάστην ἐξυρίζετο, ἔβαφε καὶ τὸν ὀ-
λίγον μύστακά του, ὡς καὶ τὴν ἐπίσης ἀραιὰν κόμην του.
Δὲν εἶχον συμπληρωθῇ οἱ ἑξ μῆνες τοῦ γάμου του, ὅτε ἀπέ-
θανεν ὁ θετὸς πατήρ του, ἔμεινε λοιπὸν κληρονόμος τῆς ὀ-
λης περιουσίας καὶ σὺν τῷ μεγάρῳ, ἐννηεῖται. Πρῶτον δὲ ἔρ-
γον του ὑπῆρξε νὰ καλοπληρώσῃ μίαν ἐφημερίδα, ἵνα δημο-
σιεύῃ, καὶ ἐδημοσίευσεν περὶ αὐτοῦ. α Σήμερον ἡ Α. Ε. ὁ Κόν-
» τε Λέρας ἔχει εἰς τὸ γεῦμά του τὸν ναύαρχον Κατραμιάν
» καὶ τὸν μαρκήσιον Κορυζών.» — «Μετὰ λύπης ἀναγγέλλο-
» μεν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Κόντε Λέρας ἔμεινε χθὲς κλινήρης, διότι
» ὁ ἰδιαίτερος ἱατρός τῆς Α. Ε. ὁ δόκτωρ Τσαρλατάν ἐπα-
» ρατήρησεν ὅτι ὁ σφυγμὸς τῆς Α. Ε. ἦτο κατὰ τρεῖς ἡμισυ
» παλμοὺς ταχύτερος τοῦ συνήθους· ὑποψία ὅθεν μήπως ἐ-
» πέλθῃ καὶ ὑποτίμησις εἰς τὰ χρεώγραφα.» — «Παρ' ὀλί-
» γον χθὲς νὰ συμβῇ τρομερὸν δυστήχημα. Ὁ Καρκίνος (ὁ
» δεξιὸς ἵππος τῆς ἀμάξης τῆς Α. Ε. τοῦ Κόντε Λέρα),
» πτοηθεὶς ἀπὸ τὸν πταρμὸν τοῦ ἡνιόχου, ἀφηνίασε, καὶ
» παρ' ὀλίγον ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἀμαξάν, ἀλλ' εὐτυχῶς ἔσπα-
» σαν τὰ λωρία καὶ ἔφυγεν· ὥστε ἐδέησε νὰ ἐπιστρέψῃ ἡ
» Α. Ε. εἰς τὸ μέγαρόν της μὲ μόνον τὸν ἕνα ἵππον».

Ἀκριβῶς τὸν δωδέκατον μῆνα τοῦ γάμου του, ἀρρώστη-
σε σπουδαίως ἡ Κοντέσσα του, ὁ δὲ δόκτωρ Τσαρλατάν ἐ-
βιάσθη νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν γνώμην συναδέλφου του, ὅθεν
καὶ προσεκλήθη ὁ δόκτωρ Βυζιγάντερ, ὅστις ὁμῶς δὲν ἐσυμ-
φώνησε μὲ τὴν διάγνωσιν τοῦ κορυζάντε, διότι ἐκεῖνος
ἐπέμενεν ὅτι ἡ Κοντέσσα πάσχει ἀπὸ περιτονίτιδα, οὗτος
δὲ ὅτι ἡ νόσος εἶναι τυφός, ὥστε ἐδέησε νὰ προσκληθῇ καὶ
τρίτος, καὶ προσεκλήθη ὁ περίφημος ἱατρομαμμοχειροῦργος
καὶ προφesorος, ὁ δόκτωρ Βαλλεριάνας, ὅστις, ἀφοῦ ἄ-
κουσε τὰς δύο γνώμας, ἐξέτασεν ἔπειτα καὶ τὴν πάσχου-

σαν, ἀπεφάνθη ὅτι ἡ νόσος τῆς Κοντέσσας δέν εἶναι οὔτε τυ-
φος, οὔτε περιτονίτις, ἀλλὰ σκίρρος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ νε-
φροῦ, καὶ ὅτι, ἂν δέν προληφθῇ ἀμέσως, θά γίνει καρκίνος,
καὶ κατόπιν διφθερίτις, καὶ θά λήξῃ εἰς περιπνευμονίαν θα-
νατηφόρον. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμενεν ἕκαστος, ὡς Μακκαβαῖος,
εἰς τὴν γνώμην του, ἐσυμφώνησαν ἐπὶ τέλους νὰ συγχωνευ-
θῶσι (κοινοβουλευτικῶς) εἰς μίαν αἱ τρεῖς διαγνώσεις, καὶ
ὠνόμασαν τὴν νόσον τυφοσκιρροπεριτονίτιδα, καὶ συνεπεία
τῆς ἐντρίτου αὐτῆς διαγνώσεως, διώρισαν καὶ φάρμακον
ἐντριτον, ἐνώσαντες εἰς ἓν καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν νοσημάτων
τὸ ἰδιαίτερον φάρμακον, καὶ παρήγγειλαν νὰ δίδωσιν εἰς
τὴν ἄρρωστην ἀνὰ τρεῖς δοῦδυνας τοῦ γλυκοῦ κάθε τρεῖς ὥ-
ρας· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ὀξύτης τῆς ἐντρίτου αὐτῆς νόσου κα-
τίσχυσε τῆς ἐντρίτου ἐπιστημονικῆς διαγνώσεως, καὶ μετὰ
δύο ἡμέρας ἐγένετο χῆρος ὁ Κόντε Λέρας· ἀλλὰ μετὰ ἕξ μῆ-
νας ἐξεχέρησε, νυμφευθεὶς τὴν ἐξαίσιαν καλλονὴν Ἀνριέταν.

Η ΑΝΡΙΕΤΑ.

Μονογενὴς θυγάτηρ τοῦ πλουσίου Ντὲ Ζακώπ Ἀουρλάν
καὶ τῆς Ἰσαβέλλης, τὸ γένος Λούκερμπεν, ἦτον ἡ Ἀνριέτα.
Κατὰ δὲ τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας της ἀπέθανεν ἡ μήτηρ της,
καὶ μετὰ δύο ἔτη ἐνυμφεύθη τὸ δεύτερον ὁ πατήρ της τὴν
ὠραίαν Ἰουλίτταν, χήραν τοῦ στρατηγοῦ Λαγωκάρδ, ἥτις,
μὴ θέλουσα νὰ ᾔῃ ἐξαίρεσις τῶν μυτρεῖων, μετεχειρίζετο
τὴν Ἀνριέταν μὲ τρόπον ἀποδεικνύοντα ἀληθὲς τὸ μη-
τρικαὶ προγόνοισιν αἰεὶ κακόν». Ἀλλ' εὐτυχῶς μετὰ τρία
ἔτη ἐχέρησε καὶ δεύτερον ὁ πατήρ της, καὶ οὕτω ἀ-
πηλλάχθη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς μητρικῆς της τὴν τυραννίαν.
Δυστυχῶς ὅμως μετὰ ἕξ μῆνας ἀπέθανε καὶ ὁ πατήρ της,
ὁ δὲ ἀδελφός του Κάρολος ἔγινεν αὐτοδικαίως κηδεμὼν αὐ-
τῆς· ἀλλὰ χάσας εἰς τὰ χρεώγραφα τὴν κατάστασίν του,
κατέστρεψε καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἀνεψιᾶς του, καὶ ἐπὶ
τέλους τὴν ἐπειθανάγκασε νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Κόντε Λέρα,

πρὸς ὃν ἦτον χρηματικῶς ὑποχρεωμένος, συμφηφίσας οὕτω τὸ χρέος του διὰ τῆς θυσίας τῆς ἀνεψιάς του. Ἦτο δὲ τότε ἡ Ἀνριέτα περὶ τὸ μέσα τοῦ 24 ἔτους τῆς ἡλικίας της. Τὸ δὲ ἐξάκιστον κάλλος αὐτῆς μόνον εἰς Μανασσῆς ἦτον ἄξιον νὰ τὸ περιγράψῃ ἐπιτυχῶς, μὲ κάμποσα εὖ, καὶ πολλὰς ἐπαναλήψεις, ὡς περιέγραψε καὶ τῆς Ἑλένης τὸ κάλλος (α). Ὁ δὲ βλέπων αὐτὴν ἐπίστευεν ὅτι δι' αὐτὴν ἐποιήθη καὶ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ δίστιχον!

» Αἱ τρεῖς Χάριτες τὴν εἶδαν, καὶ αἱ Μοῦσαι αἱ ἐννέα,

» Καὶ ἐκραύγασαν μὲ θάμβος, βαβαὶ κάλλος, αἱ! αἱ! νέα (β).

Ἄν δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν τριῶν θεαινῶν ἤθελε τύχῃ ὡς τετάρτη καὶ ἡ Ἀνριέτα, οὔτε ἡ Ἀφροδίτη θὰ ἐκέρδαινε τὸ χρυσοῦν μῆλον, οὔτε ἐπομένως καὶ ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος θὰ ἐγίνετο. Ἦ ἂν ἤθελε τύχῃ πλησίον τῆς πολυθελγήτρου Κλεοπάτρας, ὁ Ἀντώνιος, δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ διακρίνῃ ποία τῶν δύο ἦτον ἡ βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου! Ἴδου δὲ (ὡς ἤθελε δηλαδὴ τὰ περιγράψῃ ὁ Μανασσῆς), μὲ ποία δῶρα τὴν ἐστόλισεν ἡ φύσις. Προτομὴ διὰ τὴν σμίλῃν τοῦ Λυσίππου, ἀνάστημα χαριέστατον, σῶμα ραδινόν, κώμη ἀξία νὰ καταστερισθῇ πλησίον τῆς κόμης τῆς Βερενίκης, δύο ὦτα λεπτοφυέστατα ὡς πτέρυγες χρυσαλίδος, ἄξια τῆς γρα-

(α) Ἦν ἡ γυνὴ περικαλλὲς, εὖοφρος, εὖχρυστάτη,

εὐπάρειος, εὐπρόσωπος, βοῶπις, χιονόχρους.

Ἑλικοβλέφαρος, ἀβρὰ, Χαρίτων γέμον ἄλσος,,

λευκοδραχίων, τρυφερά, κάλλος ἀντικρυς ἔμπνουν.

Τὸ πρόσωπον κατάλευκον, ἡ παρειὰ ροδόχρους,

κάλλος ἀνεπιτήδευτον, ἀδάπτιστον, αὐτόχρουν,

Ἐθαπτε τὴν λευκότητα ροδόχροια πυρίνη,

ὡς εἴτις τὸν ἐλέφαντα βάψει λαμπρᾷ πορφύρᾳ.

Δειρὴ μακρὰ κατάλευκος, ὅθεν ἐμυθουργήθη

κυκνογενὴ τὴν εὖοπτον Ἑλένην χρηματίζειν.

(Μανασ., σελ. 46).

(β) Τὰ κατὰ Κλεάνθην καὶ Ἀβροκόμην

